मालिनी

वस्तवः कोग्रसका मानाकाराख पीखना।" स्तियां डीप्। यथा तर्चेव। ७८। ६। "भिन्तुस्थिका प्रशनिता हासो धानी क्षमारिका

मानावारी दुराङ्गना वस्ती नापिती दूस:।") मानायस्थि:, पुं, (मानेव यस्थिरखा।) माना-टूर्वा। इति राजनिष्यैष्ट:॥

मानाहणं, जी, (मानावारं हणम्।) भूहणम्।

रित राजनिर्वेग्दः ॥

मानाहगनं, स्ती. (मानाहग । खार्यं नन्।)

भूक्तगम्। द्वमरः ।२।८।१६०॥ हे गन्यखण्

दित खाते। मानारूपं ह्यां मानाहगं खार्यं

कः। स्वकृगं भूनगलत् भूकृगं मनीवादितात्

वागमः। मानाहग्रकभूकृगे। दित कीवे।

दित सुभूवादयः ॥ मानाहग्रकभूकृगादित

पुंचि पटन्ति नेचित्॥ खामी तु। इजाति
च्चादिभूक्तगन्तं पर्यायमाच्च यया,—

"भूकृगो रौष्टियो भूतिभूमिनोव्य कुटुमकः।

मानाहग्रक पानव्यक्तनिक्चनकक्ति।"

रामकपूरं वहुपननाखं कपूरसुगन्त।

दक्तु प्रतपृध्यकावदुक्तटगन्तं भूनमच भवती
क्षमवीभेदः। दित तहीकायां भरतः॥ (तथास्य

पर्यायः ।

"गुद्धवीचन् भूतीकं सुगत्वं चन्नकिप्यम् ।
भूद्धवानु भवेच्छना सालाद्ध्यकिस्यिष् ॥"

इति भावपकाभ्रस्य पूर्व्यख्छे प्रथमे भागे ॥)

सालाद्र्व्यां, खी, (माला इव यत्थियुक्ता द्वां ।)

दूवाविभ्रेषः । माठिया दूवां इति भाषा ।

तन्पर्यायः । विक्षदूवी २ खल्दूवी ३ मालायश्चः ३ यश्चिला ५ यत्थिदूवी ६ मूलप्रविशः ।

वेक्षवी ६ यश्चिम्यला ६ शेचत्पर्वा १० पर्ववक्षी १९ भिवाखा १२ । खस्या गुवाः ।

समधुरलम् । तिक्तलम् । भिभिरत्वम् । पिनरोषप्रममलम् । कमवान्तिद्धषपञ्चल्यः ।

इति राजनिषेग्छः॥

मालारिष्णा, च्ली, पाची। इति राजनिषेग्छः॥

मालातिका, च्ली, (मालां चलतीति। चल + खुन्

टाप् चत रत्थच।) एका। इति राजनिषेग्छः॥

मालाली, च्ली, (मालामलति। चल + च्यच्।

हीप्।) एका। इति राजनिषेग्छः॥

मालिः, पुं, सुकेग्रराचवपुत्तः। यथा,—
"यामगीनांम गन्धव्ये विचावस्यमप्रमः।
तस्य देववती नाम द्वितीया श्रीरिवासणा॥
चित्र जोकेश्व विख्याता क्रपयीवनग्राणिनी।
तां सुकेग्राय धन्नासा दशै रचः श्रियं

बया ॥
वरहानकृतिवर्धे सा तं प्राप्य पतिं प्रियम् ।
व्यासीह ववती तुष्टा धनं प्राप्येव निक्रंनः ॥
स तया सञ्च सन्तुष्टो रराज रजनीचरः ।
ततः काले सुकेप्रस्तु जनयामास राघव । ॥
वीतृ पुत्रान् जनयामास चेतासिसम्बिय-

्हान्।

साल्यवन्तं सुमालिख मालिख बेलिनांवरम्॥" इति रामायग्री उत्तरकार्ष्टे ५ सर्गः॥

मालिकः, पुं, (मालास्य प्रयम्। माला + "तरस्य प्रयम्।" १।१।५१। इति ठक्। यहा, मालायण्यं भिक्तमस्यति। "भिक्तम्।" १। १।१५। इति ठक्। भालाकारः। इयम्परः।२।१०।५॥ (यथा,राजतरङ्गियाम्।६।१६। "निदाचे प्रव्यताम्लोपर्याद्यनातिश्रीतते। व्यस्तिभीलिकेदैतात् सा जीवेद्वाटकादिति॥") प्रविभेदः। इति भेदिनी। के,१३६॥ रञ्जकः। इति श्रव्यस्थावली॥

मालिका, स्त्री, (मालैव। माला क्षेत्र टाप् द्यत दलका) सप्तला। पुत्ती। ग्रीवालक्षरणम्। पुत्रमाल्यम्। वदीविशेषः। इति मेदिनी। के, १३६॥ सरा। इति हारावली॥ ज्ञमा। दिति शब्दचन्दिका॥

मानिनी, स्त्री, (माना सुख्यमानास्यस्याः स्वस्यां वा। माना + "बीस्वादिश्यस्त्र।" ५ । २ । ११६। इति इनि: डीप्।) मालनिमेदः। इत्तमेदः। (मानिन् + डीव्।) मानिकपत्नी॥ गौरी। चम्पानगरी। (यथा, महाभारते।१२। ५। ६ — ०।

"भीत्वा दरी स कर्यांय मालिनी नगरीमण। च्यङ्गेय नरणाद्रील ! स राजासीत् सपत्नजित्॥ पालयामाय चन्पाच कर्याः परवलाद्देनः॥") मन्दाकिनी। नदीमेदः। द्रात मेदिनी॥ (यथा, महाभारते। १। २९। ८।

"जनयामाच सुनिर्मेनकायां प्रकुल्तलाम्। प्रक्षे चिमवतो रन्ये माजिनीमिमतो नहीम्।") व्यावशिखादृष्टः। दुराजमा। इति प्रव्द-चिनका॥ स च दृत्तमेदः पष्यद्धाचरपाद-च्हन्दः। यथा,—

"न न म य य युतेयं मालिनी भोशिकोके:।

ग्रमस्क्षतचचै। पीतकौष्ययाचा

विचरिष्यखिष्यख्डान्डधन्मिक्षपाणा।

श्रमुन्दितमंसे वंश्रसुत्काव्यन्ती

ध्तमधुरिपुकीका मालिनी पातु राधा॥"

दित इन्दोमञ्जरी॥

स्ति छन्द्रास्त्र । स्था, कथासरित्सागरे। ध्यास्त्रीविश्रीमः। स्था, कथासरित्सागरे।

"पिङ्गलाच गणाच्याता दश्रमी केश्चरावली। एकादश्री मालिनीति नाच्या कस्वलनिन्दनी ॥ खन्दमावृग्यासन्यतमा। सेव श्रिशुमावृग्या-मन्यतमा। यथाचेव। ३। २२०। १०। "काकी च चलिमा चैव मालिनी हं चिला

तथा।
व्यार्थापनाना वैभिना सप्तेताः प्रिश्चमातरः॥"
मानायथनं प्रिक्यमस्थाः। द्रनिः। डीप्।
द्रीपदा नामान्तरम्। यथा, महाभारते। ४।
८।२१।

"मालिनी खेव भी नाम खर्य देवि चकार या। साहमभ्यागता देवि ! सुदेखी ! लिझिनेश्रनम्॥"

राचनौमेद:। सा च विभीषणस्य माता। यथा, सहाभारते। इ.। ६०४। इ—८। "स राजराजो लङ्कायां निवसन्नरवाहनः। राचसी: प्रदरी तिसः पितुर्वे परिचारिकाः॥ ताः सदा तं महात्मानं सन्तीषवितुसदाताः। ऋषिं भरतभाद्ंल ! गृत्यगीतविश्वारदाः ॥ पुष्पोत्कटा च राका च मालिनी च विश्राम्पते।। चान्ये चार्य राजन् ! येयकामा समध्यमाः॥ स तासी भगवांस्तुरो महाता प्रदरी वरान्। लोकपालोपमान् प्रचानेकैकस्या यथे चितान्॥ पुष्पोत्कटाया जजाते दौ पुत्री राचस्त्रदौ। कुम्भवार्षेद्रप्रयोवी वर्षेनाप्रतिमी स्व। मालिनी जनयामास पुत्रमेकं विभीषणम्। राकायां सिथ्नं यचे खर: शूर्यग्रखा तथा॥" रोचमनुमाता। यथा, मार्कछये। ६८५५-०। "तथिति तेन वायुक्ता तसात्तीयाहपुद्मतीम्। उज्जहार तत: कचां मालिनीं नाम नामत: ॥ नदाच पुलिने तसिन् स विमंनिसत्तमः। जयाश पार्थि विधिवत् समानाय महासुनीन् । तसा तस सतो जर्ज महावीयों महामति:। रौचोरभवत् पितुर्नाचा खातीरच वसुधातले ॥" खेतकशेख पती। यथा, इरिवंशे १९८५। श "तसाद्वनगतार्गर्भं यादवी प्रत्यपद्यत । सुचारोई हिता सुभूमीलिनी भारमालिनी॥") मालिन्यं, की, (मलिन + "वुन् क्म् कठिन से निर-**एम् ग्येति।" शश्रः । इति संनाग्रादिलात्** य्यप्रत्ययः ।) सिलनत्वम्। सिलनस्य भाव इत्यर्थे यार्गाययोग नियासम्॥ (यथा, राजतरिङ्ग-व्याम्।१।१७८। "भोगयोगेन माजिन्छं नेतुं मध्यगतीरपि सः।

"भोगयोगेन मालिन्धं नेतुं मध्यातीयिष सः।
न प्रकात सा पद्धन प्रतिमेन्द्रित्वामलः॥")
माली, [न] एं, (माला प्रयत्नेनास्वस्य। माला +
"बीह्यादिभ्यस्थ।"५। २। ११६। द्रति द्रनिः।)
मालाकारः। द्रति मालिनीप्रस्ट्रप्रवात्॥
सुकेप्रराचसपुत्रः। यथा,—

"सुकेग्रपुत्तिभैगवन् । पितामहवरोहतै:। चाहं विक्षारहं वती ज्ञाहं देवराइहम्॥ चाहं यमच वर्णचन्त्रीरहं रविर्ध्वहम्। दति माली सुमाली च माल्यवांचेव राच्यः। वाधन्ते समरोहवां ये च तेवां पुरःसरा:॥"

इति रामायगी उत्तरकाछ ६ सर्गः ॥ (चास्त्रमाला चास्त्रस्थितीतिः । महादेवः । यथा, महाभारते । १३ । १० । ६० ।

"बानकपो गुडावासी गुडो माली तरङ्गवित्।" माला अख्यख्येतीनि:। मालायुक्ते, चि। यथा, रामायंग्री। २। ५६। ६।

"आहीप्तानिव वेदेि । सर्वतः पृथ्यतानगान् । खेः पृथ्येः निंशुकान् पाय मालिनः शिशिरा-स्वये॥")

मालु:, पुं, (मृ+ "चीरख ल:।"१। प्र। इत्यच बाहुसकात् पुण्। इत्युच्युत्त स्तीक्या पुण्।) पचलता। नारी। इति मेदिनी। ले, ध्रेप्र॥